

V JAKO VÝZVA

Martin Jaroš není troškař. Nejdřív zhmotnil odvážnou vizi kancelářské budovy v Karlíně, která posbírala kdejakou cenu, a nyní se vrhl na rezidenční mrakodrap. Jedno z apartmá ve V Tower staví i pro sebe.

Text Hana de Goeij | Foto Ivy E. Morwen

Jsou mrakodrapy zosobněním bezbřehé marnivosti egoistických developerů a narcistických architektů, jak je ukazuje film *Skleněné peklo*, nebo naopak zhmotněním udivujících technologií a důkazem o schopnostech člověka pokořovat hranice světa všemi směry, včetně vertikálního? Odpověď není podstatná, rezidenční trend je zřejmý. V budoucnu nás bude bydlet v mrakodrapech víc a víc. V roce 2002 bylo ze 100 nejvyšších budov světa jen 20 % rezidenčních, zbytek byly kancelářské. V roce 2012 už to bylo 40 %.

Kam až se mohou moderní katedrály vyškrábat? Těžko říct, možná až do oblak, překážkou je pouze lidská psychika. Podle Marka Laveryho, inženýra, který staví mrakodrapy v Dubaji, je jedinou zásadní otázkou budoucnosti supervysokých budov to, jak vysoko se odvážíme.

Touhu Čechů po bydlení ve výšinách momentálně testuje Martin Jaroš, majitel developerské společnosti PSJ Invest, která staví v Praze na Pankrácké pláni první český rezidenční mrakodrap. „Vzhled Pankráce se řeší už od první republiky, vypsaný byly desítky architektonických soutěží a zástavba pořád probíhá poměrně chaoticky. Zásadní výškové budovy zde vznikly před desítkami let a já zastávám názor, že je potřeba prostor dostavět. V Tower Prague se podle mě do toho prostoru výborně hodí,“ říká Jaroš. Sedíme v zasedací místnosti 25. patra budovy City Empiria. Lidé, kteří sem vejdou, se prý dělí na dva druhy: první se ženou k výhledu, až nosem narazí na okno, a druzí se z uctivé vzdálenosti naklánějí, aby zjistili, zda ten výhled opravdu stojí za trochu závratí. Ve V Tower tohle dilema řešit nebudou, ani v nejvyšším patře neuvídíte z terasy kolmo dolů. Pražský V Tower vyrostle do výšky 104 metrů, výš v ČR už bydlet nemůžete. Konkurence vás ubytuje maximálně v 92 metrech. Absolutně nejvyšší rezidenční budovou

V Tower bude vysoký 104 metrů. Byty budou začínat až v úrovni pátého patra tradiční budovy.

světa pak bude se 472 metry po svém dokončení v roce 2019 Central Park Tower v New Yorku. Vyšplhat se do výšek ale není jen tak. Konstrukce mrakodrapů s sebou totiž nese řadu problémů, které u nižších staveb automaticky odpadají. „Důležitá je třeba ochrana proti bleskům, tu jsme studovali v Singapuru, kde s tím mají bohaté zkušenosti,“ popisuje Martin Jaroš systém, který pomocí speciálního napojení kovových částí budovy ochraňuje celý plášť budovy a blesk svádí do země. V suterénu budou i všechny stroje a technologie, tradičně uložené na střeše. „Chceme minimalizovat hluk a emise, které tyto systémy vypouštějí do okolí,“ vysvětluje Martin Jaroš. Naopak nájemníci se nemusí bát, že by s každým košem odpadků museli sjíždět až dolů. Architekti navrhli systém šachet před každým bytem, do kterých se odpadky hodí, a je to. Asi jako v amerických filmech. Inspiraci New Yorkem ostatně Martin Jaroš nepopírá. Byty ve V Tower začínají ve výšce tradičního pátého patra a jsou obehnány terasami a balkony, které slouží jako ochrana proti dopadu slunečních paprsků na plášť domu, zároveň mají také utlumit případné nepříjemné pocity z bydlení vysoko nad zemí. „Přidali jsme i pocitovou ochranu, kdy vás architektonické prvky fyzicky nepustí až k hraně zábradlí. Pod zábradlím je pak takzvaný nos, konstrukce, která zabráňuje tomu, abyste viděla pohled přímo dolů.“

Proč bydlet raději v mrakodrapu než ve tradiční budově? Většina obyvatel zmiňuje výhledy, jeden Američan se prý dokonce díky bydlení v mrakodrapu začal lehce paradoxně zajímat o přírodu – viděl totiž ze svého apartmá lesy, jezera a pravidelnou migraci ptáků. „Mám k dispozici ohromný prostor,“ svěřil se obyvatel mrakodrapu od Franka Gehryho v New Yorku. „Nemyslím ty metry čtvereční mého jednopokojového bytu, ale všechen ten prostor kolem mě.“ ■

